

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

zhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravnitva v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenci!

Dne 2. junija t. l. imamo v kmetskih skupinah slovenskih na Štajerskem izvoliti tri poslance za državni zbor.

Slovensko društvo svetuje in priporoča, naj bi izvoljeni bili narodni slovenski kandidati, gospodje:

**Baron Goedel, Božidar Raič,
Mihael Vošnjak.**

Odbor Slov. društva.

V resni uri.

Predno se tiska prihodnji „Slov. Gospodar“, bodo volitve v kmečkih skupinah že gotove, pa to smemo že dnes reči, da je zmaga v vseh volilnih okrajih naša, bodi le še sijajna!

Za Celjski in Ptujski volilni okraj ni nihče nikoli dvomil v njih je ljudstvo že toliko probujeno, da ga zapeljevati — si nihče prav ne upa več. Odpadnikov od naše svete stvari je le pičlo malo v teh okrajih.

Slabše pa stoji z Mariborskim volilnim okrajem. V njem se sicer Slovenjigraški in pa Konjiški okraj držita krepko, da jima gre le hvala, a v Marenberški okraj je ljuti sovražnik tako globoko svoje kremplje zaril, da jih je le Remšnik že lani in tudi letos srečno pretolkel, drugod pa še je to letos le v dveh srenjah bilo mogoče, toda natolkli so jih mu že na večih krajih. V Slovenje-bistriškem okraju pa so tokrat velik korak storili, toliko glasov so nam pridobili, da bi se jih ne bili nadjali. Slava!

V Mariboru smo ostali blizo pri starem, na levem bregu smo nekaj glasov pridobili, pa blizo toliko tudi zgubili; na desnem bregu smo samo za tri glase v celem pridobili. Tega je pač mesto s svojim pohujšanjem krivo, nekaj pa se je bilo tu in tam od naše strani zamudilo. Pa nič ne dene, te ljudi, ki se držé še tujcev in ne vidijo, kaj ta najemnik ž njimi namerava, bo le toliko bolj sram, ko bodo videli, kako bodo prihodnji torek stali na levici ter se v prepadu nemškutarjev grdo poizgubili.

Zmaga je po tem takem na yseh straneh naša,

za to nam ni več straha. Nam gre še torej le za to, da bo zmaga, kar je mogoče, sijajniša. V ta namen pa damo vsem častitim volilnim možem še to-le vodilo:

Volitve se naj vdeleži vsak volilen mož. Za to so ga vaščani izvolili. Izgovora, da bi izostal, tu ni. Ta den za-nj ni nobeno delo bolj imenitno. Vzeti pa mora seboj svojo izkaznico, da je volilen mož — tisto, ki jo je dobil v den volitve od c. kr. komisarja. Brez nje ne sme nihče na volišče. Večni Bog ga varuj, da bi se dal kje kako po liberalcih spraviti ob njo, ali pa bi doma ostal. To bi bila zguba za Slovence, sramota srenji in župniji, za-nj pa bi še kedanji „pranger“ bil premalo. Izvé se naposled vendar-le vse. Toda naši volilci — to je naše trdno prepričanje — so sami mož beseda, njim ni in ne gre za to, kar se jim ponuja — njim gre za sveto stvar, za blagor svojih srenjčanov: za njih posestva, njih jezik, njih vero.

Volilci iz ene srenje, župnije, ali kraja storé dobro, če se podajo skupaj v mesto, kjer se voli. Tako se otreso liberalnih komarjev najležeje. Kar jih ima dalje v tako mesto, le-ti naj pridejo že večer poprej v mesto ter se naj podajo tje, kjer se njih tovarši zbirajo.

1. V Mariboru je to v gostilnični dvorani „zur Stadt Wien“. Tje bo tudi vis. gospod baron Goedel večer prišel; 2. v Ptuj v „Narodnem domu“; 3. v Ljutomeru v gostilnici g. Vaupotiča; 4. v Slov. Gradu v gostilni g. Hauke-ja; 5. v Celju

v čitalnici in 6. v Brežicah pri g. Heiderju „Hotel Klembas“.

Na den volitve dne 2. meseca junija naj so o pravem času vsi naši volilci na krajih, ki smo jih gori navedli, in od tam gredo skup na volitvišče. Pri volitvi je e. kr. komisar navzoč. Najprej volijo gg. volilci sami 4 može (katere? to se bodo že poprej za trdno dogovorili) in potem voli e. kr. komisar 3 može v volilno komisijo in teh sedmero mož izvoli potlej iz sebe predsednika. Ta je glava volitve. Samo po sebi se razume, da je tu volilcem gledati na to, da spravijo samo svoje odločne 4 može v komisijo. Na nje pride veliko pri volitvi.

Ko se volitev začne, prebere predsednik dotična §§ volilnega reda. V njih je govor o tem, kedo da se sme za poslanca voliti in kedo ne. Udje komisije volijo za tem prvi in za njimi drugi volilci po alfabetu srenj ali krajev, ki so jih poslali. Če kedo zoper koga ugovarja, ima komisija odločiti, ali sme ali pa ne sme voliti. Vse to pa se mora zgoditi, predno glasuje. Kedar e. kr. komisar koga zakliče, položi ta svojo izkaznico na mizo pred volilno komisijo ter pove jasno in glasno ime poslanca, ki ga voli. S tem pa še njegovo opravilo ni pri koncu, ne bilo bi prav, ko bi potlej kar odšel iz volitvišča. Treba je, da ostane do konca volitve, zakaj včasih je treba še drugikrat voliti — takrat namreč, če ni noben ponudnik za poslanca večine dobil.

Rojaki, Slovenci! Možje, čijih imena Vam „Sl. Gosp.“ prinaša že trikrat na čelu, ti so naši možje, kri iz naše krvi, ti naj bodo naši poslanci! Le-te že poznamo, niso več novinci v javnem življenju, od njih so že nekateri naši rojaki po mili naši domovini prišli do svoje pravice ali pa dobili zdatne pomoči, za-nje torej, častiti volilci, smete mirne vesti in z veselim srcem glasovati v den volitve:

Živeli baron Goedel, župnik Božidar Rajč, posestnik Miha Vošnjak! (?)

Poštenjak Slovenec ne more voliti liberalca Nemca ali nemškutarja.

Vesela poročila naznanjajo, da zmagamo dne 2. junija povsod Slovenci, to pa še prav sijajno. G. baron Goedel je imel uže pretečeni petek večino 169 glasov [treba le 161].*) Zatorej Hammer-Amboss lahko pobira šila in kopita, poslanske krone pri Slovencih ne bode nosil. Zoper Božidara Raiča še liberalci niso našli nobenega nemškutarja, da bi svoj hrbet v Ptuj zanesel, da ga Slovenci naklestijo. Proti g. Mih. Vošnjaku pa Celjski divjaki kar le z lažmi in nepoštenim zabavljanjem rohnijo. Sploh liberalci in nemškutarji so uže pri volitvah volilnih mož telebnoli na tla. Zavedeni, pošteni Slovenci ne volimo zvečinoma brezvernih, lažnjivih liberalcev. Prav imamo.

Nemški liberalci in jihovi petolizci slovenski Judeži ali nemškutarji so naši največji, najhušji,

*) Sedaj že ima čez 60 glasov večine. Uredn.

najbolj zagrizeni sovražniki, da, sedaj edini politični nasprotniki. Da se pred Evropo nalepotičijo, sklenejo liberalci postaviti o enakopravnosti vseh narodov v cesarstvu. Toda djanski je ne dajo za živi svet kje izpeljati. Stavijo tako sami sebe na laž. Naložili so nam Slovencem bremen Nemcem enakih, a pravice nam ne privošijo tistih. Hočejo nas imeti, kakor da bi Slovenci ne bili, ali vsaj ne prav pri pameti, katerim treba večnega jeroba. Na kaj druga pač ne kaže, ne morem drugače reči, njih srborito obnašanje. Na vse kriplje strežejo zabraniti narodno vstajenje Slovencev. Zato preganjajo vsakega domoljuba. Vse boljše službe hočejo sami pograbit in če za te nimajo dosta svojih ljudij, pa tujce nastavljajo. Prav nesramno preganjajo vsakega, ki se za svoj narod poteguje: duhovščino, učitelje, profesorje, uradnike, pisatelje. Še celo nježno deco nam hočejo skvariti in ponemčuriti, da se ničesar ne nauči prav, ne nemški, ne slovenski. Tako bi sčasoma oblizani z nemčursko „kulturo“ dovolj gladki bili Slovenci, da jih pangermansko-prajzovski „lintvert“ pogoltno.

Toda Slovenci nečemo ne politično pa ne narodno vmreti. Najmenje pa hočemo sami sebe ubijati s tem, da bi sovražnike liberalce volili si v poslance.

Zadosti dolgo, tisoč let, smo Slovenci rabotali in tlako delali. Sedaj smo grunte od nemških grajščakov odkupili. Pred postavo smo vsi jednopravnim Nemcem tako, kakor pred Bogom. Probudili smo se iz groba nekdanje sužnjosti. Postali smo svobodni ljudje. Zato pa hočemo na narodni slovenske podlagi živeti in napredovati. Naša deca se mora slovensko-narodno vzgojevati, nemščine se naj uči, pa pametno, s pomočjo slovensčine. Učiteljšče v Mariboru in gimnazije morajo za Slovence biti slovenske, v Gradcu pa na vseučilišči slovensko predavanje za naše juriste. Tako pridobimo Slovenci izobraženi srednji stan. Brez tega ne moremo dalje biti, ako nečemo narodno poginoti; kajti kmetski ljudje bi naposled vendarle onemogli in nemčurstvu podlegli.

Vsi uradniki, sodniki na Slovenskem morajo znati slovenski popolnem. Tako dobijo boljše službe, pšeničak, pri nas naši otroci, lastna kri, a ne tujci. Saj Nemci bližnjega tudi ne ljubijo več, kakor sami sebe. Nemško-liberalnem jerobstvu na Slovenskem mora enkrat biti konec storjen. In zato Slovenec poštenjak ne more in ne bode volil nemških liberalcev. Slovenci volimo narodno, slovenski.

Živel slovenski rod,

Živela slovenska domovina!

Str.

Gospodarske stvari.

Pomoček, da konjem kopita ne razpokajo.

Vzame se strd in rumeni vosek, vsakega jednako veliko in vse se pri rahlem ognju raztopi in dobro med seboj pomeša. Konju se kopito prej

lepo osnaži in potem s šopkom s to mažo zgoraj in spodaj dobro pomaže in tudi razpoke dobro zamažejo. Če se ta pomoček večkrat rabi, mora se pa vsakokrat razgreti, da se pusti mazati, se razpoke na kopitih pozgubé in kopito se tako rekoč oživi in posebno kaže pri podkovanju posebno mehko in voljnost. Ta pomoček je tedaj očitno boljši, kakor pa gutaperča in podobna sredstva.

Kako šipe na oknih očistiti.

Če so zidarji, belarji ali malčarji (gipsarji) dalj časa v kaki hiši delali, tako pogosto okna tako silno zamažejo, da jih je težko zopet do čista osnažiti. Ako se z četijo ali debelimi cunjami terejo, se šipe ne redkokrat oprasnejo tako da slednjič celo niso več snažne narediti. Tu si znajo gospodinje z celo priprostim sredstvom mnogo jezovanja in sitnobe prihraniti. Ako namreč šipe z močnim jesihom ali z staršano solno kislino rahlo pomočijo, bodo sivi, motni madeži, ki se drugim pomočkom le težko umaknejo, sami od sebe preminili in šipe poplahnjene z čisto mrzlo vodo bodo zopet čiste in prozorne postale.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dalje.) Narodni volilni može izvoljeni so bili: V Rušah (7), v Remšniku (4) vse narodno, v Zrečah Peter Erjavec, Peter Dobnik, Fr. Videčnik, (eden volilec je pustil gostijo in prišel poldrugo uro daleč k volitvi. Slava mu!); pri sv. Martinu blizu Vurberga M. Kolenko, J. Jug, J. Pečar, Fr. Taler, Mat. Koebek; pri sv. Ilju v slov. gor. A. Merčnik, A. Taler, Jožef Ferik, v Strihovci Franc Flucher, v Framu S. Gabere in Gert; pri sv. Marjeti na Pesnici Jakob Marko in Franc Vakaj, pri sv. Petru blizu Mariboru J. Flucher, Franc Lorber, Josef Lorber, Alojz Velebil, pri sv. Jakobu v sl. g. J. Marzidovšek, Fr. Šijanec, Filip Trojner, Fr. Breznik, K. Rošker, J. Lorber, v Jarenini (2), Pesnici (2), v Volčjem dolu (1), v Vrtiču Franc Marko, v Dragučovi Fr. Brotner, v Smerečnem Martin Motalen, v Lažah G. Pirš in F. Sprager, v Staremtrgu J. Breznik, P. Areh, pri sv. Janžu Peter Vozu in Sim. Berdnik, na Otišnem vrhu 2 narodnjaka, v Silah J. Kopriva, v Vrheh J. Ovčjak in P. Poplus, pri sv. Martinu blizu Slov. Građa (8) vse narodno, v Pamečah J. Farski in Bl. Berdnik, v Janžovem vrhu A. Grubelnik in Fr. Vomer. V Šoštanji 27 narodnjakov med njimi 8 duhovnikov. Pri sv. Jurji pod Tabrom Jurij Klančnik, V. Južna, Janez Winter, Jožef Lukman, v Žavcu Tomaž Cvikel, v Petrovčah A. Goršek, M. Goršek, A. Kuder, Miha Bračič, Mat. Resnik, v Grižah Arzenšek, Fr. Dolinar, P. Goršek, J. Kosec. Pri sv. Petru v sav. dol. J. Žehel in še 2 narodnjaka, pri sv. Jurji na Južni želez. Fr. Dobovišek, J. Hren, Fr. Pisanec, M. Golež, J. Žveglar, M. Sivka, A. Vrečko, M. Županc, A. Podhostnik, v Seynici (23) vse narodno; v Loki J. Sorglechner,

J. Kolarič, K. Gmeiner, A. Kajtna, A. Hrobat, G. Florinc, M. Šlokan; pri sv. Pavlu vse (5) narodno, v Trbovljah (11) narodnjakov. V Slatini (5), v Lembergu (4) narodnih, v Šmarji vse narodno, pri sv. Lenartu v slov. g. Janez Rop, J. Žvajkar, A. Čuček, M. Senekovič, J. Kozar, A. Vogrin, A. Koebek, Druzovič; pri sv. Petru blizu Radgoni 13 narodnjakov; v Pernicah (Marenberškega okraja) župnik Ostrožnik in Fr. Sekolonik.

Iz spodnje Savinjske doline. Dan 18. maja 1885 zapisati se mora z zlatimi črkami v zlate bukve za občino Velika Pirešica, ker ta dan so prvokrat padli nemčurji pri volitvah, narodni može zmagali so sijajno. Nikdar bi se ne bilo našim narodnikom kaj takega sanjalo; ker navajeni so bili vselej brez težave vsako volitvo na svojo stran obrniti. A zdaj jim je enkrat hudo spodletelo, padli so; in tako hudo pa sramotno so padli, da nikdar več na noge vstali ne bodo.

Navajeni vsako reč kar iz lahkega narediti; namislijo si, da bi trebalo v čisto slovenski župniji Galiciji, nemške šulvereinske šole. Hitro skujejo dolžno pismo glaseče na lepo svoto denarja; in ne da bi bili poprej občino poprašali, je li to prav ali ne; in občinski sluga hodi potem od svetovaleca do svetovaleca, od odbornika do odbornika rekoč: „tukaj-le se podpiši!“ In resnično se jih razven par vsi podpišejo, ne vedoč kaj, ker pisano je bilo seveda nemško.

A potem so se može nekoliko podučili, in pri občinski seji ki je to reč obravnavala, zavržen je bil predlog: naj se napravi šulvereinska nemška šola, z 17 proti 7 glasim! O joj, to je bil hud udarec za nemčurje! V torek je bil ta predlog zavržen, in v nedeljo potem imel je šulverein svojo sejo pri Fervegi, kder je že tudi tisoč goldinarjev za šolo v Galiciji došlo bilo. Kaj zdaj početi? Hitro skujejo še eno občinsko sejo, in sicer v petek potem v namen, da naj bi se še enkrat odločilo, ali se ta denar od občine sprejme ali ne. A tukaj pa jim naredi gospod c. kr. glavar in namestniški svetovalec črto čez račun, in sejo prvo in odločbo potrdi, a drugo sejo prepove. In tako je rešena naša občina te šulvereinske nemške šole.

To je bil hud udarec za nemčurje; a še hujsi bil je v dan volitve volilnih mož. Tukaj dobil je nasprotnik eden največ glasov 14, a narodnjak naj manj 40. Izvoljeni so sami pošteni može narodnjaki, med njimi tudi č. gospod župnik iz gornje Ponikve, ki so pridni kristjani vsi, pravi narodnjaki, da se zna vsakateri pri volitvi poslanca na teh šest glasov popolnoma zanesti.

Hvala Bogu! Zmaga je tukaj naša; in to prvokrat po tolikih letih. Pa upati smemo, da enkrat vzbujena narodnost ne bode več zaspala. Bog naj pošlje zdaj v svete binškošne praznike svojega svetega Duha nad vse volilne može celega cesarstva, da bodejo potem izvolili take poslance za državni zbor, katerim je pravo domoljubje in ljubezen do cele nam mile Avstrije pri srcu, da bodo delali

celih šest let v prid in blagor vseh narodov sploh, in naši poslanci za naš pozabljeni Slovenski narod še posebej, da bodo utrjevali in podpirali sveto katoliško cerkev, olajšavali huda bremena kmetom in malim obrtnikom, širili in obdrževali omiko in splošnji napredek, da bode prišel enkrat med vse narode toliko zaželeni in potrebni mir, in da bode trdna, krepka, edina in mirna pa kristjanska cela nam ljuba domovina Avstrija, — za kar vsi goreče Boga prosimo!

Iz Teharja. Pri volitvi volilnih mož smo Slovenci propadli. Volitve se je vdeležilo 49 mož; 20 jih je narodno volilo, 29 pa nemčursko. Velikonomški ravnatelj Štorovške železne tovarne, je svojo gardo na volišče postavil. Sramota je, da se mu župan in njegovi občinski svetovalci večinoma ysi pokoré in hlapčujejo iz strahopetnosti. Brez nepostavnosti tudi ta volitev se ni izvršila, komisar ni znal ali ni hotel slovenski znati. — Tudi se je pokazalo očitno, da se je vselej popravljalo, če je nemčursk volilec se motil, a narodnega moža pomota se ni smela popraviti. — Eden naših mož ni smel voliti, ker so se pri krstnem imenu motili, med tem, ko pri nasprotnikih so četiri taki volili, ki niti 5 fl. direktne dače ne plačujejo, in eden je na očetovo ime brez pooblastila volil. — Komisija ni ugovarjala, ker je bila sestavljena iz mož nemčurske stranke. Žalostna nam majka, kjer se pravica tako tepta, in Slovenci v svojo lastno skledo pljuvajo. Prav goreče smo pogrešali nekaj naših mož, pa so raje za pečjo doma ostali, kakor volit prišli.

Iz Ljutomera. (Mraz — Dr. Ausserer.) Že celi pretekli teden je pri nas deževalo ter se tako ohladilo, da smo bili vsi v strahu zavoljo mraza; v soboto se je na noč razvedrilo, in v nedeljo zaran je bilo od mraza vse belo po dolinah in po polji; goricam pa, hvala Bogu, se takrat ni zgodilo nič. Tudi ptice so zadnje dni nekako omolknile in so začele se preseljevati; v nedeljo pa po mrazu zopet so se vrnile nazaj in začele prepevati, ker se je zopet raztopilo. — Med njimi je k nam priletel tudi nek nov ptič, ki ga še mi nikdar nismo niti videli niti slišali tukaj prepevati, v podobi g. dr. Aussererja. Ta gospod je privandral z znanim g. dr. Hanzom iz Ptuja, predstavil se nam Ljutomerčanom kot državni kandidat; tedaj g. dr. Ausserer, ki nas Slovence tako zaničuje in sovraži, si upa stopiti pred nas Slovence s prijaznim obrazom. Res čuden ta gospod; saj vemo, da je on eden iz med ove vrste poslancev, ki bi nas Slovence požrli najraje v žlici vode. In kako si to misli ta gospod? On pravi, da Poljska ne spada k Avstriji, da se mora popolnoma odločiti; zakaj? — Ker Poljski, kakor tudi drugi slovanski poslanci v državnem zboru nečejo pripustiti, da bi se Avstrija razdrobila ter pripadla k požrešni Nemčiji. Ako ne bode Poljskih poslancev v državnem zboru, potem bodo Nemci te vrste, kakor g. kandidat, dobili nadvlado, razdelili slovanske dežele na drobce in izročili vse Prusakom. Dalje je pravil g. govornik

nekaj o Židovovih za katere tudi ne mara; no mi Slovenci za nje tudi malo maramo, ker nam našo mladino samo-le kvarijo in male posestnike brezvestno na nič spravljajo. Na zadnje pa je še govoril o malih posestnikih, da so preobdačeni, da se jim mora pomagati, in da se mora vpeljati burzijanski davek, ki ga bodo plačevali največ bogati židovi. No to je že prav; samo kako pa pride to, da se g. kandidatu smilijo mali posestniki, ko jih je med nami Slovenci največ; a vendar bi nas rad prodal Prusakom!

Čudno je, da se je k temu shodu sešlo toliko tržanov na povelje naših nasprotnikov; videti je bilo med njimi marsikaterega sinka slovenskih starišev, kateri se je preselil v Ljutomer ter je že pozabil svoje kmetške slovenske matere. Druge vrste ljudje so tu pa takšni, kojim je vse eno, ali so danes turki, jutri kitajci ali črkesi; samo če se jim ponudi en glažek žganjice, storijo ti možaki vse. Tretje vrste so pa naši najzagrizenejši nasprotniki, med njimi najdeš marsikaterega trgovca, obrtnika, krčmarja itd., ki se je obogatil in živi še zdaj od slovenskih kmetov; toti ljudje živijo med nami Slovenci, živijo od nas, prodajajo nam svoje neki-krat slabo blago za dragi denar, postali so med nami bogati, in zato nas zdaj zatirajo in hočejo udušiti. Ti so znani v našem celem okraju; ne bi torej kazalo, da mi Slovenci začnemo enkrat praktično misliti, da se obračamo do taistih trgovcev, obrtnikov, krčmarjev itd., ki so naši možje; saj so nam tudi vsi znani! — Nazadnje še: Kje pa so bili naši narodnjaki, pred katerimi je imel g. dr. Ausserer le strah, da ne bi ga en ali drugi interpeliral; zato se je tudi narodnega vprašanja jako oprezno ogibal! — Kje pa so bili, da bi pokazali svojo veljavo Ljutomerškim Slovincem? — Bržčas niso vtegnili priti in se jim je zgodilo ravno tako, kakor evangelje veli: „Jaz sem vzel ženo, ne morem priti; jaz sem kupil junce, ne morem itd. Je to res neko čudno osebkovanje! Tako ni prav! — G. Dr. Aussererju pa želimo iz Ljutomera srečen pot. S. . . r.

Iz Slov. Gradca. (Slovinci) smo v našem okraju v tolikej večini, da je res uže smešno, kako se k nam pritepeni tuji drznejso nas učiti, kako naj volimo. To je naša skrb, naša pravica, naša dolžnost. Slovenci smo in hočemo ostati, kakor je Bog v nebesih, ki je naše gore in doline ustvaril, v katerih živi rod slovenski od pamtiveka. L. 1873 so v celem okraju našeli na kmetih samo 383 Nemcev (?) zraven 12.115 Slovencev. Zasedli so pa Nemcev, menda le bolj nemškutarjev in slovenskih odpadnikov ali renegatov, katere je sram, da jih je rodila in dojila slovenska mati: v Starem trgu 3, sv. Janži 7, Lehnu 59, (Trobljah 19, Legnu 24, Gradišči 16), št. Martinu 3, Mislinji 14 (Doliču 2), Otišnem vrhu 85 (Meži 68, vasi Otišni 17), v Pamečah 16, Razboru 7, Vrheh 7. Mesto slov. graško šteje pa 742 Nemcev (?) in le 238 Slovencev: ves okraj torej 943 N. in 12.353 Slov. in 25

Judov (?) in Lahov, vkup 13.383 duš. Na čast našim Slovincem bodi rečeno, da so se te večine tudi pri volitvah zmiraj vredni skazovali, bodi v okrajni zastop, bodi v deželni ali državni zbor. Večina je bila vselej slovenska. Lani je od 34 volilnih mož glasovalo za narodnega kandidata č. g. dr. Šuca 28 korenjakov Slovencev, le 6 jih je hopnilo za Gasteigerjem, katerega so nam liberalni nemčurji bolje hvalili, kakor jud svoje blago. Bodo li nemčurski Judje letos zopet k nam prišli, to je mogoče, kajti takšni ljudje so nadležni. Če jih vržeš skozi vrata tavun, prilezejo ti skoz okno v slovensko hišo. Toda zastonj se bodo trudili. Slov. graški okraj bode volil — slovensko, narodno, sebi v korist in čast.

Od Pohorja. Narodna stvar v Marenberškem okraju jako napreduje. Sijajno so zmagali Vuhrečani pri volitvi, čvrsto so stali v Arlici možje, ter glasovali za poštenjaka in podrli Hiršmana, akoravno se je močno branil. Ali je Hiršman pozabil, kako dobro mu je djalo, ko ga je lani g. Gödel v svoji kočiji peljal k presvitlemu cesarju in na glavni prostor pri odkritju Tegethofovega spominka? Rekel je takrat: „To so gospod, tako ljubeznjivi, dobri in ponižni“, sedaj pa je nasprotnik. Sram bodi tacega človeka, slava pa Gödelnu! Lepo so volili pri sv. Antonu, ter odbrali dva korenjaka. Pojdita korajžno k volitvi, ter ohranita čast Antonske fare, kamor vrli Slovenci radi na božjo pot hodijo in mile darove nosijo.

Pri sv. Primonu je znani poštenjak Matevž Ladinek volilec. Vedno je stal neostrašeno za vero, dom in cesarja, ter se boril za čast svoje ljube fare. Lanska sila ga je nekoliko oslabela, da je volil nasprotno — pa rekel je sedaj: „Letos hočem in zanaprej vedno možato voliti na čast in korist domovine. Luka Plemen, Vuzeničan, naj stopi na častno stran Ladinekovo, ter si skrbi za lepo ime. Grdo pa je za Franca Mettinger-ja, s sovražnim agitovanjem pljuva v svojo lastno skledo, ter se omazuje. Stara in nekdanj slavna Vuzenica! kedaj pa bodo tebi tvoji sinovi pomagali k zmagi? So li že pozabili na besede pokojn. Slomškega, nekdanjega prelubeznjivega nadžupnika in dekana Vuzeniškega, s katerimi so jih budili in klicali na delo za vero, dom in cesarja? Žalostno je, da kričači sedajni zvonec nosijo in razkropijo nekdanje verne ovčice. Stopi, pridni Grace pri volitvi v Slovenemgracu na slavno mesto, reši čast svoje fare, ohrani si lepo in pošteno svoje ime, ter pomagaj k občni koristi.

Tudi Trebunčani vi, stojte na volitvišču za našo sv. narodno stran. Pred seboj vidite poštene, vrle Remšničane, kojih zvestoba slovi daleč ukrog, hajdi za njimi, da se pomnoži krdelo slovenskih poštenjakov. Podajmo si roke, ter združeni glasujemo za g. barona Gödelna; čast za okraj, kateri si ga za poslanca izvoli.

Slava baronu Gödel-nu!
Živeli volileci!
Živel Slovenski narod!

Iz Makol. (Slovstvo.) Ravnokar dogotovila se je v tiskarni družbe sv. Mohora v Celovcu „Slomšekovih zbranih spisov“ četrta knjiga: „Različno blago“, ter se bode izdala, brž ko bukvovez svoje delo dokonča. Gradivo razdeljeno je v tri oddelke; prvi: „šola in odgoja“ obsega str. 1—180; drugi: „narodna politika in pa narodno gospodarstvo“ str. 183—354; tretji: „razna podučna tvarina“ str. 357—428. Vsega vkup 27 tiskanih pol srednje 8°. — Tržna cena ji bode po knjigarnah fl. 1.40, pri izdajatelju pa 1 fl.

Rodoljubi, prijatelj domanjega slovstva, častiyeci našega neumrlega probuditelja Antona Martina — prošeni ste: pripomozite vsak po svoje, da knjige vsaj toliko razpečamo, da se bodo zamogli tiskovni stroški poravnati! Več ne iščemo, zaradi tega je tudi cena tolikanj nizka.

Kdor se do 15. junija pri izdajatelju (pošta Makole — Maxau bei Pöltschach) oglasi ter naroči vkup najmanj 10 iztisov, dopseljeje se mu koj naravnoč iz Celovca.

Vuhred. (Zmaga.) Volitev 18. t. m. je sijajno izpadla, ker je bil g. župnik izvoljen, akoravno so šulvereinski trobentaši na vse kriplje agitirali. Na praznik Kr. vnebohoda je trojica šulvereinska zbornala shod volilcev v verni, pošteni in domoljubni Pahernikovi hiši, kamor po naključju pride tudi g. župnik. Ob določeni uri vpraša načelnik šulvereinski Rigele: „Sollen wir anfangen?“ a hitro je odgovoril g. župnik, ter mu pomagal iz zadrege, ker ni vedel kaj in kako govoriti. V slovenskem in nemškem govoru razloži g. župnik preimenitno važnost volitve, željo presvitlega cesarja, lastnosti volilca in poslanca, ki ima vnet biti za vero, dom in cesarja. V daljnem govoru navede koristne in potrebne postave, ktere so bile sklenjene v zadnjem državnem zboru od vrlih poslancev, akoravno so se protivili liberalci, biča teh pregrehe v zadnjem, posebno pa v prejšnjem državnem zboru; priporoča g. Jan. Pahernika za volilca, g. barona Goedelna pa za poslanca; omeni, kdo je Goedel in kdo Hammer-Amboss, in zakaj se tako imenuje; kaj je storil blagi Goedel in kaj Hammer-Amboss, povedal je, kako prijazno so presvitli cesar pred škofovo palačo v Mariboru g. Goedelnu roko podali, ter je rekel, v posebno čast si more okraj šteti, kjer g. Goedel hoče poslanec biti. Konečno reče: delajmo brez strasti, sovražtva po geslu presvitlega cesarja: „Viribus unitis“ t. j. „Združenimi močmi!“ Dolgo trajajoči govor so možje pazno poslušali, ter sklenili g. Jan. Pahernika voliti. G. Rigele je kratko zagovarjal liberalce brezversko šolo in pa korist, da bi morala deca 8 let v šolo hoditi, kar mu je g. župnik vse ovrigel.

Veseli so šli možje domov, liberalci pa so sklenili vsestranske zapreke delati. Govoriti so začeli zoper Goedelna, kako da bi bil on kriv postav za večo dačo na sladkor, kavo in petrolej. G. župnik je liberalcem vse ovrigel, toraj grozna jeza zoper njega. Na den volitye pokliče trojica šulvereinska

nektere Marenberžane na pomoč, kateri so pred- in popoldne hodili od hiše do hiše motit volilce, pa zastonj. Obljubili so jim celo župice, piva, vina in jedi vsake vrsti — spet zastonj. Nek možak jim reče, kaj išete tukaj sak. . . . žabe. Z velikim nosom grede v oštarijo, vzdignejo oštirjaša ter ga nesejo iz hrama, da bi šel volit za korist Hammer-Ambossovo, pa zastonj, mož je volil narodno. Može so stali kakor skala, ter so po nasvetu g. Jan. Pahernika č. g. župnika volili v svojo in cele fare čast. Živili volilci! Živila domovina!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar obiskali so 20. t. m. na Dunaji Srbskega kralja Milana. 21. t. m. se je v Ogrskej zbornici prečitalo kraljevo pismo, s katerim se izreka, da je prvo zasedanje državnega zbora zaključeno in se državni zbor skljuje na 25. septembra. — Volilno gibanje je povsod jako živahno; v Buzetu v Istri je prišlo na volišče 1200 volilcev; volitev Viteziča je gotova. Na Koroškem zmagali so Slovenci v mnogih občinah; upanje je torej, da bosta izvoljena minister Pino in Einspieler. Ljubljanski volilci proglasili so grofa Hohenwarta za kandidata državnozbornskega. — Gališki deželni zbor ne bode sklican v juniji, temveč še-le v novembru. — V Zagrebu so obsodili župnika Schirmerja zaradi hudodelstva kaljenja javnega miru na dve leti v hudo ječo. Njegov zagovornik, dr. Hinkovič dokazal je njegovo nekrivdo ter vložil ugovor ničevosti. Tako začnejo Madjaroni kulturno borbo na Hrvatskem. Dunajski župan in občinski svetovalci obiskali so deželno razstavo v Budimpeštu. Volitve volilnih mož za kmetske občine so se večinoma uže povsod izvršile; danes priče so se volitve za državni zbor.

Vnanje države. Med Rusijo in Anglijo še ni prišlo do sporazumjenja zaradi meje v Afganistanu, ker Rusija zahteva Zulfikar in Munšak za se, Anglija pa hoče, da bi bil Afganistan izven področja ruskih operacij. Poroča se tudi, da je Perziška vlada Rusiji dovolila prehod ruskih vojakov skoz deželo Koreson v Mero. — V Francoskem senatu posvetujejo se sedaj o preosnovi volilnega reda in je uže sprejet prvi paragraf, kateri določuje volitev po listinah. V Parizu umrl je znani pesnik Viktor Hugo. — Bivši srbski minister Ristič stopil je v stalni pokoj. — Trgovski pomočnik Singer, kateri je bil vrgel kamen v okno palače pruskega cesarja, bil je blazen. — Iz srednje Amerike se poroča, da je nastal velik upor v pokrajini San Salvador, tako da je moral predsednik pobegniti. — Belgijski kralj potoyal bode v Berlinu.

Za poduk in kratek čas.

Slovenci, čujte učenost celjskega „prijatla“!
„Kmetški prijatelj“ pripoveduje v nekem član-

ku: „Katoliška tisočletnica“ med drugimi neumnostmi te-le: „Metodovo pravo ime bilo je Konstantin, ime Metod je dobil, ko je duhoven postal. Podučevan od Focija si je pridobil Metod mnogo vednosti, in sicer toliko, da so ga imenovali modrijana“. Sam ljubi Bog zna, kje je „prijatelj“ staknil to zgodbo, katero razlaga svojim nesrečnim bralcem! Do zdaj smo vsi Slovenci vedeli, da je Cirilovo pravo ime bilo Konstantin, da je bil sv. Ciril imenovan tudi „modrijan“. Pa celjski „prijatelj“ je najbrž v Rakuschevi bukyarni našel kakšno do zdaj pred učenim svetom še skrito knjigo, ki dokazuje, da vse to velja le o Metodu.

Ta celjski učenjak pripoveduje na dalje, da sta se „Cyril in Metod zoper nemčijo oprla“ (menda s palico) „zato sta iznašla poseben alfabet“, celjski modrijan nadaljuje: „Na tak način je bil Metod posanskemu in solnograškemu škofu kot urinjenec (da se je sam vrnil na Moravsko brez volje družih) in večkrat pritožila sta se ta dva škofa pri papežu zoper Metodovo slovaniziransko delovanje.“ „Ta dva brata je v Rimu imenoval papež za svetnika; mnogo truda stalo, da jima je papež potrdil njune nove vstanovbe“. Iz teh besedi „prijatlovih“ se mora sklepati, da je papež v Rimu menda že Cirila in Metoda imenoval za svetnika, preden sta še umrla. Kje je „prijatelj“ to zvedel, nam ne pové.

Ta „prijatelj“ vé na dalje, „da še dandanes Rimski Kurija (papež s kardinali vred) Poljake podpira y njihovi želji, napraviti še enkrat Poljsko kraljestvo, to ni nič novega, to izvira iz tisočletne navade; rimska kurija podpira narode v njihovih sebičnih željah; tú velja: divide et impera (razdeli in potem zapoveduj!) Potem pripoveduje „prijatelj“ zopet: „Katoliška cerkev imenovala je poznej oba brata za svetnike.“ — Tú res ne vemo: ali se učnemu „prijatlu“ meša po glavi ali kaj! Najprej je že papež imenoval po „prijatlovih“ besedah oba brata za svetnika, ko sta še živila; zdaj pa še enkrat piše, da ju je pozneje imenovala katoliška cerkev. — „Prijatelj“ misli, da pač prvo imenovanje še ni obveljalo. „Prijatelj“ tudi pravi, da „dandanes večina tistih, ki praznujejo ta praznik“ — sv. Cirila in Metoda — „ne misli na zedinjenje vere, temveč pri tem ima v očeh le politične slovanske namene proti nemškemu obrnjene“. Res ubogi Nemei! Zdaj ko ohajajo Lahi, Amerikanci, sploh vsi katoliški narodi sv. Cirila in Metoda — zdaj ko ju slavijo tudi nemški katoliki — zdaj se je pa res bati, da se vtegne zdroboti mogočna Bismarkija. Jojmene! „Kmetški prijatelj“ pojdi jo vendar podpirat!

Slavni celjski „prijatelj“ pravi k sklepu: „Velehrad se je velikonočni pondelek zopet spremenil v kraj za Božjo pot. Ali zgodovina se zaradi Božje poti ne bo spremenila. Nam se ni treba bati slovanskih prenapetosti.“ Pa skoraj se nam dozdeva, kakor da se celjski „prijatelj“ vendarle boji, da bi se vtegnila zgodovina ravno zaradi te božje poti spremeniti. Bog daj na priprošnjo slovanskih

blagovestnikov, da se zgodovina vsaj toliko spremeni, da celjski „prijatelj“ vendar enkrat pamet dobi!

Smešnica 22. Nek gospod pride pred vas, kjer sreča starega kmeta. „Oče, povejte mi ali ni bil na hribu tukaj na desni nekdanj grad? „Kmet: „Bil je res nekdanj ondi grad.“ Gospod: „Kaj pa pripovedujejo ljudje o njem?“ Kmet: „Oj strašne reči. Ni še dolga tega, ko sta dva gospoda iz mesta tje gori šla, pa ju ni bilo več sem nazaj.“ Gospod (prestrašen): „Za Boga, kaj se jima je zgodilo, zakaj nista prišla več nazaj?“ — „No“, odgovori kmet, „ker sta po uni strani dol šla.“

Razne stvari.

(Nj. ekscelencija) mil. knez in škof delili so binkoštno nedeljo v Alojzijeви cerkvi sv. birmo 446 birmancem.

(Volilci Šmarijskega okraja) hočejo se zbrati na den volitve 2. junija v Rogacu ob 8. uri zjutraj v gostilni g. J. Ogrizeka, kjer se jim naj volilci Rogачkega okraja pridružijo.

(Č. g. Juri Vtičar) postal je župnik pri sv. Ani v Prevorji.

(Letošnje ordinacije) za našo Lavantinsko škofijo se bodo v Mariboru vršile 14., 16. in 18. julija. V mešnike posvečeni bodo naslednji gospodje bogoslovci iz tretjega leta: Kačičnik Gašpar iz Dramelj, Kavčič Jakob od sv. Petra pri Radgoni in Keček Andrej iz Ormuža; in 4 gg. četrtega leta.

(Gg. volilni možje iz obeh Mariborskih in iz Slov. Bistriškega okraja) zbirajo se 1. junija zvečer, in 2. junija v jutro pred 9. uro v gostilni „Hotel zur Stadt Wien“; tukaj bo gosp. baron Goedel poročal o delovanju državnega zbora.

Odbor „Slovenskega društva.“

(V Bistrici pri Lembahu) je na pošti minuli teden znani prijatelj Brandstätterjev in udani pristaš Schmidererjev poštenega kmeta O. brez vsakega uzroka tako silno po lici udaril s palico, da ima strašno rano y obrazu, in da bo do smrti spomin na olikanost ljubeznjivega L. v lici imel.

(Pri volitvi volilnih mož) v Seincici je bil G. — tisti, ki je frankfurtarco obesil raz svoje hiše — tako grdo razbijal in volilce iz hiše podil, da so kmetje mislili, da je ubogi mož še zadnji kvintele možganov izgubil.

(Krèmar Janez Walland) v Konjicah, ki le od Slovencev živi, posebno pa Pohorcem kulturno žganje prodaja, razdeljuje na vse kriplje celjskega „Lisjaka“. Pred kratkim mi je kmet ga kazal, ter pravil, da ga je od njega dobil, in da ga Walland Pohoreem vsiljuje. Od Slovencev živi, pa proti Slovcem dela; denar, ki mu ga Slovenci prinašajo, mu diši, vsega drugega, kar je slovenskega, pa ne more strpeti.

(Volilni shod) bode 31. maja (nedeljo) pri sv. Jurji na Ščavnici.

(Volilci) Ptujkega volilnega okraja zbirajo se v „Narodnem domu“.

(Volilci Celjskega volilnega okraja), ki pridejo že dne 1. junija v Celje, se zbirajo zvečer v Čitalnici (v Štravsovi gostilnici). Dne 2. junija po volitvi se pa g. volilci zbirajo v gostilni Kožerjevi „Pri belem volu.“

(Volilni možji), ki bodo dne 2. junija volili državnega poslanca v Celji in Brežicah naj si zapomnijo, da je naš kandidat gosp. Miha Vošnjak, načelnik Celjske posojilnice, deželni poslanec, posestnik v Celji, to je brat prejšnjega državnega poslanca g. dr. Jožefa Vošnjaka. Na to se opozorujejo volilci zarad tega, ker bodo liberalci hoteli pri volitvi motiti naše volilce z imenom.

Listič uredništva. Čč. gg. dopisatelji naj ne zamerijo, da drugih dopisov danes nismo mogli objaviti.

Loterijne številke:

V Trstu 23. maja 1885: 83, 40, 10, 50, 22
V Linci „ „ 10, 54, 29, 6, 61

Prihodnje srečkanje 6. junija 1885.

Poslano.*)

Znani (kmetski prijatelj?) gospod doktor Ed. Glantschnigg razdelil je te dni tiskano brošurico, ki jo je krstil z debelimi črkami „Miha Vošnjak v pravi postavi!“

Kdor v naši domovini pozna dr. Glantschnigga, gotovo bode tudi zadel, kaj je dal ta gospod tiskati in v kakšni obliki; pa jaz se ne oziram na njegovo lepo obnašanje, ki ga ima „kmetski prijatelj“ nam Slovcem nasproti, tudi se mi gnjusi in zdi se mi nepotrebno, se opravičevati proti napadom od te strani, povedati le hočem našim kmetom, s kakšnimi lažmi hoče „kmetski prijatelj“ kmete slepiti. Tega, kar ta gospod piše, sam ne veruje, a misli si: kmet bode že verjel, ker je tiskano; seveda tudi le malo kmetov bere njegove črčkarije. Gospod doktor Glantschnigg se pač kaj jezijo, da sem ravno jaz ustanovil Celjsko posojilnico in jim ne pride hitro na misel — že 4 leta sem nič družega, kakor to, da sem si jo vstanovil na svoj lastni dobiček, ker dobim od hranilnih vlog kakor vsak drugi 5%. Še več drugim kmetom bi se dalo z denarjem pomagati, pa posojilnica ni ž njim prenapolnjena, toraj prosim gospoda doktor Glantschnigga kot „kmetskega prijatelja“ (?), da naj tudi on sam in njegovi pristaši, ki ob času volitve okoli kmetov kakor mačke prijazno smrčijo, prinesejo svoj denar v posojilnico; tudi vi gospod „kmetski prijatelj“ bote dobili od posojilnice od vaših vlog 5% toraj ravno tako visok dobiček, kakor vsi drugi, ki imajo naložen denar pri posojilnici. Gospoda urednika „kmetskega prijatelja“ tudi to jezi, da posojilnica, ki plačujejo za vloge 5%, ne daja posojila po 4%,

*) Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za vsebino.

ampak po 6°/_o in očita meni, da bova jaz in moj tast od tega dobička obogatela, a pozabi povedati, da gre ves čisti dobiček v rezervni zaklad, ki ima namen pokriti slučajne zgube in če teh ni, imajo do tega imetja vsi udje posojilnice, toraj tudi vsi dolžniki enako pravico.

Dalje mi gospod „kmetški prijatelj“ ne more privoščiti da sem ravno jaz tisti, ki je v deželnem zboru predlagal znižanje obrestij od dolgov pri štajerskih hranilnicah, pa gospod doktor, to mi že morate, če tudi ne radi privoščiti, ker stvar bi še danes ležala v hranilničnem odseku, ako se ne bi bil jaz za to brigal!

Dalje tudi ni gospodu doktorju znano, da ni samo štajarska hranilnica v Gradcu znižala obresti na 4¹/₂^o/_o, ampak tudi Graška mestna in okolice graške, in tudi Mariborska hranilnica, seveda Celjska pa še ne! To bode tudi vam, gospod doktor, znano, kakor vsem tistim, ki katere časnike berejo, in ne zamerite, gospod doktor, meni se zdi, da ste se tukaj nalašč prav debelo zlagali!

Kar se pa tiče očitavanja o hmelju, no to pa bo že menda gospodu doktorju samemu predolgočasno! da bi bil jaz kedaj izrekel, da bodem še le potem hmeljsko polje kupil, ko bodo se kmetje „zbirtvali“, to je, gospod doktor, (pa ne smete biti jezni) nekaka nesramna laž! Res je le to, da sem jaz slučajno kmete svaril, spuščati se preveč v hmeljerejo; naj kmet le toliko hmeljskega polja ima, kolikor mu okoliščine pripuščajo, ne pa čez svoje moči, ker drugače pridejo lahko v zadrego v tistih letih, v katerih hmelj slabo obrodi, ali pa ima nizko ceno. Vidite, to čisto kaj družega pomeni, če se le resnica tiskati hoče!

Celje, dne 26. majnika 1885

Mih. Vošnjak.

Zahvala.

S tožnim srcem izrekam vsemu p. n. občinstvu, ki je moja žena

Nežo Cilenšek, roj. Mak

v boleznih obiskalo in ji zadnjo čast izkazalo na pokopališče, pristržno zahvalo.

V Rušah dne 21. maja 1885.

Anton Cilenšek.

Lovski pes srednje velikosti, črne gladke dlake, po trebuhu nogah in okoli gobca rumenkast, zgubil se je 13. maja pri sv. Križu na cesti od Konjic proti Celju. Ima velike četiri oči, med sprednjima nogama je bela lisa, tace pri krempljih so bele, zvananji kremplji pa je črn, rep dolg. Kdor ga pripelje dr. Prusu v Konjice, dobi dobro plačilo.

Frane in Jozefa Orozel, zadnja rojena Hartner, gostilničarja in posestnika v Dobrni pri Celju, Miha Orozel prov. e. kr. višji nadzornik fin. straže v Celju, jegova soproga Terezija, roj. Pelzederer, Dr. J. Orozel, odvetnik v Mariboru in jegova soproga Terezija, rojena Walcher naznanjajo v svojem imenu in v imenu svojih otrok in ostalih sorodnikov žalostnega srca, da je umrla njihova dobra in preljubljena mati oziroma tašča, babica, ali prababica, gospa

Jera Orozel roj. Kusman

v torek 26. t. m. pred poldne ob pol 12. uri previdena sè sv. zakramenti za umirajoče v 84. letu svoje starosti.

Pogreb bo v četrtek 28. t. m. popoldne ob 5. uri.

Zadušnice se bodo brale v petek 29. v dekanski cerkvi v Dobrni.

Dobrna 27. maja 1885.

2-2

Oznanilo.

Na Štajerski deželni podkovalni šoli v Gradcu začne se polletno podučevanje s 1. julijem 1885 ter se razpisuje za to 10 deželskih štipendij po 50 gl., pa kar bo v zavodu mogoče, prosto stanovanje, za tem 16 okrajnih štipendij in pa 2 od kmetijskih podružnic v Wildonu in v Zahodnjem Gradcu po 50 gl. Prošnje s potrebnimi dokazi podprte vložé se naj skrajno do 20. maja 1885 pri štaj. deželskem odboru.

Kovači, ki želé samo poduka, naj se oglase vsaj prve tri dni poduka s potrebnimi dokazi pri tamošnjem ravnatelju. Več pové oznanilo v 20. štev. „Slov. Gosp.“ od dne 14. maja 1885.

V Gradcu dne 30. aprila meseca 1885.

Deželni odbor Štajerski.

Prednaznanilo.

P. n. občinstvu usojam si naznaniti, da sem e. kr. namestništvu v Gradcu objavil se za civilnega geometra (inženirja) v Mariborskem okraju ter bom 2. dne junija t. l. začel poslovati. Jaz vzprejemljem vsa dela iz te stroke, kakor merjenje posestev, njih deljenje ali tudi premerjevanja ter razmejevalna dela v rudninskih zadeyah.

Mogoče ponudbe vzprejemljem vsak den v Mariboru, Schillerstrasse št. 6. v drugem nadstropju.

V Mariboru 12. dne maja meseca 1885.

Eduard Wernberger,

sedaj pristav pri e. kr. katestr. merjevalni 4. komisiji, bivši rudninski uradnik.